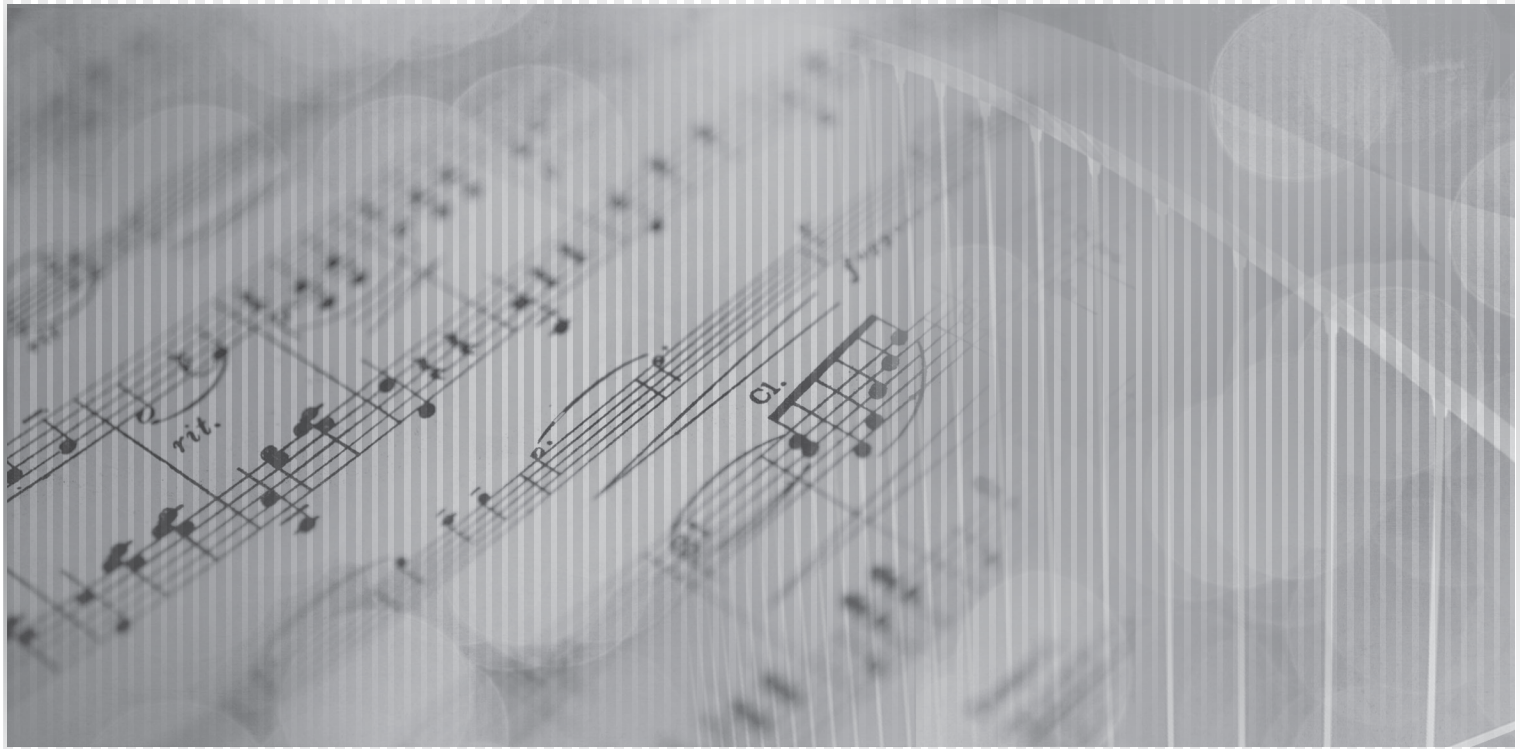

ציפי פליישר

קין והבל, אופ' 57

אופרה קאמרית גדולה בחמש תמונות (2001-2)
ליברית: יוספה אבן-שושן

ISRAEL MUSIC INSTITUTE
מכון למוסיקה ישראלית

תמונה ראשונה: חג הקורבן

מקום: שדה פתוח, בדרך אל המזבח
משתתפים: קין, הבל, כבשת קין, כבשת הבל

(פתיחה אינסטרומנטלית)

A שיר עם סולנים (1)

קין והבל:

ובקח הימים

נקריב קרבן

כדי שזה לא יגמר.

כדי שמזרח שוב יוליד את האור

דרום שוב יטיל טללי בקר

ומערב יעבר את הקר ויצר

מים,

שירדו משמים

לאדמה,

והיא,

תעלה שוב אדים

של עשב ודשא ועץ.

כבשת קין וכבשת הבל:

וצפון?

מה יבוא משם?

מה צופן הצפון ברחם?

קין והבל:

הצפון לא ידוע

סודותיו כמוסים וצפונים,

קין:

יש אומרים שממש תפתח הרעה

שממש יבוא סוף

הבל:

ואולי מצפון תגיע ברכה

אולי הוא יוליד את העוד,

הבל וקין:

ואולי בזכותו עוד בקר עולה -

יצמח עוד עלה,

על עץ מעורטל ענפים.

כבשת קין וכבשת הבל:

ואולי הצפון הוא רחם אמי

שמלא פטמתה בחלב

ובקח הימים הוא יטע בי עוד גדי

שדרדך עטין יתחבר לצפון וינק משדיו.

קין:

ואולי הצפון יגדע פטמותיך?

ואולי יעקר את רחמך?

B דואט האחים

הבל:

ואולי הצפון ייבש את המים
זכרית את הטל
והארץ תפסיק לנשם,
ובאין נשימה השרש ירקיב
והפרי, יתבוסס בתולעת
וכשזו תנשם נשימה אחרונה
תשאר אדמה גוועת.

קין:

הצפון הוא עלום, לא ידוע
צופן בחבו נס לידה
הוא צופן סוד מות

קין+הבל+כבשת קין:

אז מקץ הימים נקריב קרבן
כדי שזה לא יגמר,
כדי שמזרח שוב יוליד את האור
דרום שוב יטיל טללי בקר
ומערב יעבר את הקר ויצר
מים
שירדו משמים
לאדמה,
והיא,
תעלה שוב אדים
של עשב ודשא ועץ.

כבשת קין:

מה גורם לצפון לעצור את הסוף?
מה גורם לו ליצר התחלה?
מה הופך קללה לברכה?

כבשת הבל:

מה תביאו קרבן?

הבל:

את מי שאהוב וקרוב ויקר

קין:

אחד הוא ואין עוד כמוהו

הבל:

את מי שמאיר לי לילות בלי ירח

קין:

את מי ששמע בכיי ללא קול

הבל:

את מי שגלתה לי את סודות הנצח

קין:

את מי שלמדה לי את שפת הבריאה

הבל:

את מי שלבה פועם עם לבי

קין:

את מי שדמה הוא דמי

הבל:

שהיא אני

קין:

אותך -

הבל:

כבשתי -

קין:

אהבתי.

C דואט הכבשים

כבשת הבל:

אתה שהובלת אותי לכר דשא סודי

כבשת קין:

שהשקית לי מי מעין מתוקים מידיד

כבשת הבל:

שאספת אותי לחיקך בליל כפור

כבשת קין:

מעוטף בצמרי שגללת בקיץ

כבשת הבל:

אתה

כבשת קין:

שולח אותי

כבשת הבל:

לצפון?

D שיר עם סולנים (2) וריטואל

קין והבל:

רק את כבשתי מכירה סודותי

רק את מתבטעת מתוך סיוטי

הבל:

וניחד אתי מחסירה פעימה

בלילה.

קין והבל:

הצפון הוא רחוק

וכדי שיקרב צריך להקריב קרבן

שימשיך את הזמן

יחיה את הים

קין:

רק מי שקרוב

הוא קרבו של אמת

הבל:

ורק את כבשתי קרובה לי

קין:

את אני - אני את.

(קין והבל מעלים את הכבשים למזבח)

קין והבל:

התקרבי לצפון ושבי בחיקו,

הצמידי גפידך למתניו,

לקקי בלשון רטובה את אזנו,

פעי לו את כל צפונותי.

סלסלי בקולך כבשה אהובה

גלי לצפון את פחדך,

ספרי לו שאת קרבני - את אני

בקשי שזה לא יגמר

בשמי.

כבשת קין וכבשת הבל (ארייטה):

אני אסלסל בקולי ואפעה

אתחנן

בתקנה שיהיה בו רצון

שלא אהיה קרבו שוא,

אבקש מצפון שימשיך את הזמן

ולמרות שנשלחתי לשם

אבקש,

שזה לא יגמר

כבשת הבל:

לעולם.

תמונה שנייה: כבשת קין נדחית

מקום: מזבח

משתתפים:

קין, הבל, כבשת הבל, כבשת קין

(הכבשים שוכבות על המזבח

שמוקף בעשן כחול)

E פתיחה אינסטרומנטלית ודואט אחים

קין:

אש זרה, אש כחולה, בקרנות המזבח

אש שקטה,

בלי חפז, בלי ברק, בלי רעם.

נחש אש מסלסל

שירד בלי כנפים

עט על הקרבן.

הבל:

זה שליחו של צפון,

נחיריו מתבשמים באבק חריקה

ובודקים אם צפון יתרצה למנחה

(האש מפסיקה, שתי הכבשים מתגלות

שלמות בגופן, כבשת הבל ללא רוח חיים,

קין והבל מתקרבים אל המזבח,

בודקים אותן)

הבל:

האם הקרבן לרצון?

קין:

הן עוד כאן, מוטלות בשלמות,

קין והבל:

והאבן קרה,

כאלו כלום.

הבל:

הקרבן לא נלקח,

הצפון לא קבל מתנתנו.

קץ העולם מתרגש ובא

עוד מעט ויפלו שמים עלינו.

(כבשת קין מתחילה להתעורר)

F אנסמבל - הבל, כבשת קין, קין (אנסמבל ההבנות)

כבשת קין:

הזמן עוד ימשך

קין:

את עוד כאן?

הבל:

(מתקרב לכבשה שלו, מטלטל אותה)

ואת כבשתי, איפה את?

כבשת קין:

והארץ תנשם

הבל:

תלתלך רבים, הפרנה עוד חמה

ואת, איפה את?

כבשת קין:

והים יחיה עד אין סוף

הבל:

האזנים זקופות,

מחכות לחישה,

ואת - איפה את?

כבשת קין:
ודפק הגלים יזרים דם-עולם

הבל:
האף לח,
הלשון רטובה
ואת - איפה את?

כבשת קין:
היא קרבנו של עולם.

הבל:
היכן היא?

כבשת קין:
בחיקו של צפון - למעלה!

קין:
ואת?

G אריה - כבשת קין

כבשת קין:
יחד עלינו
עד אמצע הדרך
בערפל מפתל
גפים בלי גוף
הוציאו אותנו
מתוך המשקל
ונסקנו בלי כבד
עד
שנפער בקיע שער
ובתוכו
פרצופים של אדם עם כנפי עטלף,

עופות בלי פנים,

סרטנים עם רגלי נמר,
אלף בריות, זרות, אחרות,
כולן מביטות בעינים שותקות
ובת קול בלי פה יצאה ואמרה:
כבשת קין תחזור לאדמת הגזרה
רק כבשת הבל מוזמנת לבוא בשער
כי צפון בחר בה לקים את דפק הזמן.

קין:
ואת?

כבשת קין:
נשלחתי אליך
חזרתי
לגוף.

קין:
את כאן
אבל זמן העולם לא פועם בזכותך,
הזמן הקיא את גופך!
(פונה ממנה)

H דואט במתכונת אריות **(הבל עם נשמת כבשתו)**

הבל:
שמח בה קין
הגוף שלה חם,
רגליה זזות
כבשתי אולי תקים את הזמן
אך גופה יהיה טרף עופות,
כבשתך תפעה לקראתך בלילות
ואני את שלי אקבר.

H1 אריה: קול נשמת כבשת הבל

אל תבכה עלי הבל
אני קרנגד
וקבלוני בְּהוֹד וְהִדָּר
אל תקבר את גופי
כי קולי בתוכי
והחד לגצח נשאר.
אל תבכה עלי הבל
אני קרנגד
וקבלוני בְּהוֹד וְהִדָּר
חיקק יהיה ריק,
אך קול מנגינה
יחמם את הלילה הקר.
ובמקום לתת את גופי לעופות
בנה לו שבִּעָה קולות
הפוך את קרני לשתי חצוצרות
משוקי עֶשֶׂה חלילים
מתח את עורי על שֶׁלֶד של תוף
ממעי בנה נבלים
ומבני המעים תצר כנורות.

H2 הבל

לבתר את גופך לשבִּעָה חֲלָקִים?
הן היית לי אחת ויחידה
האם לא מוטב לשמר גוֹיְתֶךָ
במטת אֲדָמָה רִכָּה?
את היית אֶהוּבָה
אז אֲשֶׁמֶר את קולך
וְכָל פְּעִימָה בְּגוּפִי
תזכיר שְׁהִיִּיתִי לִי קָרֵב.
וְאַתָּה אַח
שִׁמַּח בְּשִׂמְחַת הַחַיִּים,
כְּבִשְׁתֶּךָ עוֹד נוֹשְׁמֶת
שִׁמַּח בָּהּ קִין
הגוף שֶׁלָּה חֵם
רגליה זָזוֹת
כְּבִשְׁתִּי מְקִימַת אֶת כָּל הַבְּרִיּוֹת,
אך גופה יְהִיָּה לְשִׁבְעָה קולות.

תמונה שלישית:

קנאת קין

מקום: שדה

משתתפים: קין, כבשת קין

קין:

אין לאן,

אין לי חפץ במימי מעין מוסתרים,

פרות בכורים

כי בטני מלאה רקב.

כבשת קין:

בוא גלך למדבר

נעלה למצוק

נקשיב לדממה,

עם נשרים* נדבר

קין:

איד אלך בקרים אם

כל אבן לוחשת סודות של דחיה?

איד אקשיב לדממה

אם חיות ועופות

ממלאות אדמה

בשירי נצחון להכל?

כבשת קין:

אלה רק הזיות

קין:

לא!

לשונות ממש

מוציאות דבתי

וכל הר וכל אבן

לוטשים עיניהם

ורוצים לקלף

את סודות כשלוני.

כבשת קין:

זה לא כשלוני

I הדואט הגדול של קין וכבשתו

(קנאת קין)

כבשת קין:

(לקין)

בוא גלך אל העמק

קין:

הביטי בו,

כבשת קין

לחפש מעין

שמימיו סודיים ומתוקים,

קין:

בתר גויתה לשבעה חלקים

ועכשיו הוא מנגן בבשרה.

כבשת קין:

יש נשם בוסתן

עם פרות בכורים.

קין:

מתחפש לאבל מנגן לה קינות

אך בעצם הוא שר לאידי.

כבשת קין:

בוא גלך

* הושר בטעות נחשים

בגרסת ההקלטה המסחרית (2002)

קין:

מתנתי נדחתה
את הושלכת לארץ,
אני לא ראוי
בעיניו של צפון
ולמה?

כבשת קין:

איה זכל יושב ארץ
לדעת לבו
של צפון במרומים?

קין:

ביחד
פחדנו את קץ הימים
המצאנו קרבן
כל אחד ותר
על היקר לו ביותר
אז למה?
למה בו ולא בי?

כבשת קין:

אם נדע סודותיו
אז צפון לא יהיה עוד צפון.

קין:

שוב הוא שר
מעמיד פני אבל
על כבשה אהובה
מהלל נצחונו
קבל עם ועולם,
הוא מתחזה למסורב נחמה
אבל בתוכו נחשולי גאווה
רוצה למשל,

לגנב בכורה,

את קין לדרוס
כדי להפך מלכותו לחק
הוא מקונו,
ובקול קינתו מפרסם בריבים
שצפון העדיף את הבל.

כבשת קין:

שוב הזיות,
דמיון מתפרע,
בורא באזניך
קולות שבכלל לא נולדו,
אם תקשיב לדממה
ותראה את אחיך
אולי תוכל להקל על סבלו.
(קין מתנפל על כבשתו ומכה בה,
הכבשה צועקת)

קין:

את קוראת לי הוזה?
הוא פתה גם אותך
בסלסול מזין?
בוגדנית
תסתלקי
את מראת כשלוני
את דחוייה,
לכי
אין לי בד צרד!

(קולות קינת הבל מתגברים באוזניו של קין,
הוא נתקף במין שיגעון, הכבשה מצטנפת
בפינה ומביטה בו בפחד)

די די די

שיפסיק לגנו!
משיכות המיתר
שורטות בעורי
ציורי מפלה

די די די - שניפסיק לנגן!

עור התוף כָּבֵר נִקְרַע

וְכָל חֲבֻטָּה

מִרְסָקֶת כְּבוֹדִי לְחָצֵץ

די די די!

(קין מתעשת - מביט בכבשה ואחר כך בידיו)

כבשת קין:

מה עשית לי קין?

הִיד שְׁלֹטְפָה לִי

שְׁאֲמָצָה אֶת גּוֹפִי לְחֻזָּה,

מה עשית לי קין?

הִיד שְׁלֹקֶקֶתִי

שְׁהוֹצִיָּאָה אוֹתִי מִרְחֹס אֲמִי

הִפְכָּה לִידּוֹ שֶׁל קִלְגָּס.

קין:

מה קרה?

מה עשו היִדִים?

(מנסה להתקרב לכבשה, היא בורחת)

נִכְנָסָה בִּי בְרִיָּה מְשׁוּנָה?

כבשת קין:

זאת הִיתָה הַקְנָאָה,

שְׁפָרְתָה אוֹתִי מִלִּבִּיךָ

קין:

רק לָרַגְע!

I1 ארייטה - כבשת קין

כבשת קין:

(חלק א)

אָבֵל הִיא עֵדִין רוֹבֶצֶת עַל סֵף...

זאת הִיתָה הַקְנָאָה, הַשְּׁנוּאָה

אֲהוּבָה בְּלִי בָשָׂר

שְׁאוּרָבֶת בְּפֶתַח.

כָּחָה כָּח שְׁאוּל -

אֵל תִּתְּפֹתָה,

כְּשֶׁלֹונֶךְ מִדְמָה.

נִסָּה לְהִיטִיב עִם לֵב אֶחָ פְּצוּעַ,

נִסָּה לְהַבִּין שֶׁיֵּשׁ כָּאֵן מִבְּחוֹן

בְּלַע עֲלֻבוֹנֶךְ

הַקְנָאָה כְּעָרָה אֶת פְּנִיךָ

אִם לֹא תִשְׁלַט בָּהּ

הִיא תִמְשַׁל

וְתוֹלִיד בְּךָ

מִפְלָצָת

I2 ארייטה - קין

קין:

(חלק א)

נִתְפַּיֵס כְּבִשְׁתִּי,

הָעֲלֻבוֹן עוֹד צוֹרֵב,

אֶתְגַּבֵּר עַל חֵית הַקְנָאָה.

מִחִילָה כְּבִשְׁתִּי

עֵדְנֶתְךָ מִחֻזָּקֶת

סָבֵל אֲחִי מַעְצִיב גַּם אוֹתִי.

נִתְפַּיֵס כְּבִשְׁתִּי,

הָעֲלֻבוֹן עוֹד צוֹרֵב

אֶתְגַּבֵּר עַל חֵית הַקְנָאָה.

אֶת פִּקְחֹתְךָ אֶת עֵינִי:

הִרְמַתִּי יָדִי

הוֹצֵאתִי דָבָה

נתפּיס כּבּשְׁתִּי,
נתפּיס וְנִשְׁכַּח אֶת הַיּוֹם -
יוֹם מָר וְנִמְהָר

(חלק ב)

הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹקֵעַת,
קִרְאִי לְאַחִי
לְמִשְׁחָק שֶׁל תְּפִיסַת צִלָּלִים שֶׁל עָרֵב,
הַסְבִּירִי כִּי
אַבְלוֹת בְּבִידוֹת מִשְׁחִירָה אֶת הַלֵּב,
חֲמָמִי אֶת עוֹרוֹ
בְּשִׁפְעַת פְּרוֹתֶךָ הֶרְכָּה.
מִהָרִי כְּבִשְׁתִּי,
הַצִּלָּלִים מִתְאַרְכִּים
קִרְאִי לְאַחִי
וְאַמְרִי
שְׂאֵת אֲנִי - אֲנִי הוּא
וְאֵת
גַּם שְׁלוֹ.

תמונה רביעית: רצח

מקום: שדה, שעת דמדומים.
משתתפים: קין, הבל, כבשת קין

J אריה - קינת הבל על כבשתו

גויעתה של השמש
תוליד את האפל
קו אדום במרחק
יוליד שחור,
התקפלות כנף צפור של יום
מעירה עוף דורס של לילה,
שנת בריות העולם
תוליד יקיצה
מותו של הלילה
יוליד את היום
ומות כבשתי
הוליד אין.
טוב לך שם
כבשתי
בחקו של צפון
שהוציא אותך מגופך?
טוב לך שם
בסופו של היום
קשעורי מתפלש
בעפר אינותך

K דואט כבשת קין והבל

כבשת קין:

אחיד קורא לך שתבוא לשדה
למשחק תפיסת צללי ערב

הבל:

איך אבדיל בין הצל
למצולות הכסוף
איך אוכל לשחק
אם צלי אבד גוף?

כבשת קין:

הוא אומר
שאבלות
משחירה את הלב.

הבל:

אבל אם הבדיות היא גזרה
רק זכרון המגע של תלתל על עור
מפיה עוד בי קצת כח לנשם,
רק הד לקיקה באזן לחה
מצית בלב פעימה.

כבשת קין (כעין ארייטה)

אמר לי
אתה אח, אתם זוג
דמכם הוא אחד,
בשרך הוא בשרו
אבלך הוא אבלו,
הוא אמר שאמר
אני הוא - הוא אני
וגם אני היא
היא אחותי,
שערה שערי
ובזמן יניקה
לשון נגעה בלשון,
אתה הוא
הוא אתה
הוא אני

וְאָנִי גַם אֶתָּה -
שְׁלֵד, שְׁלֵד.

(כבשת קין מלופפת בהבל,
קין נכנס מתוך הצללים, מתנפל עליהם)

L טרצט הרצח

קין:

אָרוּרִים!
מִתְפַּלְשִׁים זֶה בָּזוּ
וְחוֹפְרִים לִי עוֹד בּוֹר
שֶׁל בּוֹשָׁה?

הבל:

הָרָגַע...

קין:

אֵיךְ הַעֲזָתָּ?

הבל:

זֹאת טְעוּת...

קין:

שָׁתַק בּוֹגֵד!

כבשת קין:

זֶה אֶתָּה שֶׁבִקְשָׁתָּ

הבל:

אֲנִסָּה לְהַסְבִּיר...

קין:

שׁוּב הַשְׁפַּלְתָּ אוֹתִי לְעֵינֵי הָעוֹלָם!

הבל:

הִיא אִמְרָה
שֶׁאֶתָּה שָׁלַחְתָּ אוֹתָהּ

כבשת קין:

זֶה אֶתָּה שֶׁשָּׁלַחְתָּ...

קין:

לֹא שָׁלַחְתִּי אוֹתָךְ לְזָנוּת בְּחִיקוֹ

נִבְלָה!

עֵינֵי לֹא בָּגְדוּ

כְּשֶׁרָאִיתִי אֲזַנְךָ מְזַדְקָרָת

לְקוֹל

קִינָתוֹ,

(מרים מקל ומאיים עליה)

תִּסְתַּלְקִי מִגְרִשְׁתִּי!

כבשת קין:

הֶבֶל, יֵשׁ כָּאֵן מְלַכְדָּת...

הבל:

לֹא, זֹאת הַקִּנְאָה.

קין:

לְכִי!

זֶה גֵט שֶׁל כְּרִיתוּת!

כבשת קין:

הוּא עֶטוּף בְּשִׁנְאָה....

קין:

לֹא לְחֹזֶר

בְּהִמָּה!

(הכבשה מתרחקת בעל כורחה)

כבשת קין:

הֶבֶל, שְׁמֹר עַל הַנֶּפֶשׁ!

הבל:

הוּא יִסְלַח.

כבשת קין:

הֵבֶל, בְּרַח!!!

הבל:

לא,

הוא אֶחָ

קין:

זֶר.

אֵין לִי אֶחָ

אֶתָּה זֶר

וּמִנְכֶּר

וְאוֹיֵב

גְּזֵלָת

בְּכוֹרָה

וְקָרְבֵּן

וְכָבוֹד

וְכִבְשָׁה

וּמְקוֹם

וְזִמּוֹן.

קִיּוּמָךְ הוּא סִימָן אֶפְסוּתִי,

כָּל נְשִׁימָה שְׁלָךְ

מַחְסִירָה

פְּעִימָה בְּתוֹכִי.

אֵין מְקוֹם כָּאן לְשִׁנְיָנוּ,

אֶדְמָה הִיא שְׁלִי,

אֶתָּה תִּקְבֵּל כֶּסֶּא בְּשָׁמַיִם

וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה מִשְׁכַּן מַלְכוּתִי!

(מתחיל לחבוט בו,

הבל מתגונן על נפשו)

לָךְ,

עֲלֵה כְּבֹר לְמַעְלָה,

לָךְ כְּבֹר,

צֵא מִן הַגּוֹף!

הבל:

זֶה כּוֹאֵב!

קין:

כָּאֵבְךְ מְרַפָּא אֶת פְּצָעִי

הבל:

(צועק)

זֶה שׁוֹרֵט אֶת הָעוֹר

זֶה צוֹרֵב בְּבִשָּׁר!

קין:

לא מִסְפִּיק –

הַבִּשָּׁר עוֹד שָׁלֵם,

אֲנִי אֶבְקַע בּוֹ פְּתָחִים

שִׁיגִירוּ אוֹתָךְ מִתּוֹכוֹ.

הבל:

הַבִּשָּׁר הוּא בְּשָׂרְךָ

הֵן יֵצְאוּ מִרְחֹם אֶחָד

קין:

אֲרוּרָה הַנְּבִיעָה

שִׁמְמָנָה וְכִנְסָתָה

אֵיךְ יוֹצֵא אָדָם מֵעוֹלָם?

מִמְקוֹם הַלֵּידָה?!

(מכה שם)

הבל:

(צועק)

קין:

אוֹלִי מִסְרַעְפָּת?

(מכה שם)

הבל:

(צועק)

קין:

אוֹלִי

עֵינַיִם שְׁפוּכוֹת יִכְבּוּ אֶת הָאוֹר?

הבל:
(צועק)

קין:
אולי

אֲזַנִּים כְּרוּתוֹת יָבִיאוּ דִמָּמָה?

הבל:
(צועק)

קין:
לַעֲקֹר רִגְלִים?

הבל:
(צועק)

קין:
לְתֵלֵשׁ יָדִים?

הבל:
(צועק)

קין:
לְרִטֵּשׁ פְּרָצוּף?
מִי יוֹדֵעַ
אֵיךְ נִשְׁמָה
יוֹצֵאת מִגּוּף?

הבל:
דָּם נָגַר עַל הָאָרֶץ...

קין:
הָאָדָם מְשַׁכֵּר
צִמְאוֹנִי לֹא יִגְנֹעַ
עַד יֵצֵא מִמֶּךָ
כָּל הָאָדָם
הָאָדָם!

הבל:
(צועק)

מָה תֹאמַר לְאִמָּא
שֶׁתִּבְכֶּה מוֹל דָּם?

קין:
הִיא בְּגָדָה כְּשֶׁהוֹלִידָה אוֹתָךְ לְעוֹלָם!

הבל:
וְאִבָּא
אֵיךְ תִּבְיֵט לְעֵינָיו?

קין:
הוּא בְּגַד כְּשֶׁנִּשְׂאָ גַם אוֹתָךְ בֵּין זֶרְעִיו!

הבל:
שָׁמַיִם,
אָח הוֹרֵג אָח!

קין:
זֶר הוֹרֵג זֶר!

הבל:
(נופח נשמתו) אַךְ-זֶר!

קין:
(חובט בהבל, הבל לא מגיב)

סוּף.
(דממה)

תמונה חמישית: נשמת הבל עולה לשמיים

מקום: שדה
משתתפים: קין, הבל, בקולו ובקול
נשמתו, נשמת כבשת הבל, כבשת
קין - ללא מילים

M פתיחה אינסטרומנטלית

M1 אריה - הבל (פרלנדו)

נשמת הבל (בקולו של הבל):

רגלי
מטלות על הארץ
לצד עיני,
יד כאן
ועוד אחת
שם,
ליד און
בלי עור,
והנה זרעי.
לבי,
מנתק מן הערק
מתבוסס בעפר.
דמי,
נשפך
מיד, מרגל, מאון, מזרע, מלב
ואני בדמי,
אך הוא מתמזג
בעפר
ומיבש אותי
מתוכו.
איפה הבל,
קין?

N דואט: קין + הבל (כלומר נשמתו)

קין:
מי קרא?

קול נשמת הבל:
קין!

קין:
מי אתה?

קול נשמת הבל:
איפה הבל, קין?

קין:
אנכי לא שומר את אחי.
מי אתה?

נשמת הבל:
הבל פיו של הבל.

קין:
לא הכינו לך כסא בשמים?

הבל:
הדרך לשם עלומה

קין:
אז איפה אתה?

הבל:
בין שמים וארץ
בלי גוף ומקום

קין:
מה עשיתי?

הבל:
שפכת דם-ך
הוצאת נשמת-ך
חללת אדם-ה

הולדת מות

רצחת אדם

הוצאת עולם מעולם

(הארץ מתחילה לרעוד, מתחיל פירוד בין

שמיים וארץ)

קין:

מה זה?

הארץ רועדת!

נשמת הבל:

זעמו של צפון מחרחר

קין:

בוא נברח!

נשמת הבל:

אין מקלט

משתר

לאח זר

ולאח מחסר איברים.

קין:

אם נרוץ

עוד נוכל

להקדים את הקץ..

הבל:

איך ארוץ ואין לי רגלים?

קין:

נצמד:

אהיה לך גוף

ואתה תהיה לי נשמת,

אחי!

O דואט: נשמת הבל ונשמת כבשתו

(דואט שתי נשמות)

נשמת כבשת הבל

(מן השמים):

בוא אלי הבל,

השער פתוח...

נשמת הבל:

כבשתי?

ואולי הזיה?

נשמת כבשת הבל:

כבשתיך

מחכה

בסופו של צפון.

הפרד מן הארץ,

עלה בקיע,

נחש אש מסולסל

זאיר חדרים...

נשמת הבל:

אד של אש מסולסל

קורע אותי

מיבש דמי

למעלה.

P טריו: קין + הבל + נשמת כבשתו

קין:

ומפלצת תהום

מרבית איברים

מושכת אותי

עם כבד גופי

למטה.

קח אותי אח...

נשמת הבל:

אי אפשר

זה עולם בלי גופים

קין:

בְּקֶשׁ נְשִׁישִׁילוּ אוֹתִי מִגּוֹפִי...

הבל:

אֲנִי בָּא

נשמת הבל:

עוֹנֵךְ הַגְדוֹל
מִכְבִּיד עַל גּוֹפֶךָ,
רַק נְדוּדִים
יִקְלּוּ עַל כַּח הַכְבֵּד.

קין:

עַד מָתִי?

כבשת הבל:

הִסְכַּמְתִּי לִהְיוֹת קָרְבָנְךָ
כִּי יָדַעְתִּי,
שְׂכָךְ אֶפְטָר מִגּוֹפִי
וְתִקְרַב
נִשְׁמָתִי
לְשִׁלְךָ.
בּוֹא אֵלַי, בּוֹא אֵלַי

נשמת הבל:

עַד קֶחַ הַיָּמִים.

נשמת הבל:

אֲנִי בָּא,
בְּלִי גּוֹפִי
לְתוֹכְךָ

נשמת כבשת הבל:

בּוֹא אֵלַי הָבֵל

כבשת הבל:

עוֹד מְעַט

נשמת הבל:

קוֹרְאִים לִי לְמַעַלָּה

קין:

אֵל תַּעֲזֹבֵנִי בְּבֶטֶן הַתְּהוֹם...

הבל וכבשת הבל:

וְנִהְיָה
לְאַחַד.

נשמת הבל:

כְּנָפִים בְּלִי גּוֹף
מוֹשְׁכוֹת אוֹתִי

(קין נותר לבדו)

R ארייטה - קין

קין:

אֲנִי נוֹפֵל
לְתִהְיוֹם בְּלִי תַּחֲתִית
וְאֵין מְצִיל,
תְּגִינוֹת
חוֹרְצוֹת לוֹעַ אֵלַי
וְאֵין מְצִיל
הֵיכָן בְּבִשְׁתִּי?
אֵיפֹה הָבֵל?
מִי יִצִּיל אֶת קִין?

קין:

וְגוֹפִים בְּלִי כְּנָפִים
אוֹתִי,
אֶלֶף עֵינַיִם טוֹרְפוֹת!
עֶזֶר לְאַחִידָה, הָבֵל!

Q דואט ההתלכדות: נשמת הבל +

נשמת כבשת הבל

נשמת כבשת הבל:

בּוֹא אֵלַי הָבֵל,
אֲנִי מַחֲבֶה

S דואט: נשמת הבל + קין (פרלנדר)

קול נשמת הבל:

אתה לא לבד
הארץ לכה
מדמנו החם,
התפסה בדמי
וסמן את הגוף.

קין:

(מתחיל להתעטף בדם הבל)

כל בריות העולם
קמות עלי
לתבע נקם,
רצחתי לי אח
והפכתי לגוף
מחסר נשמה.

קול נשמת הבל:

אל תגעו בגופו
כי אני בתוכו

קין:

קטאתי
גדול העוון,
תנו לחיות,
מחילה!

הבל:

יש מחילה להבל!

קין:

הדם הוא הנפש,
נפש אחי מכסה
את גופי,
אל תגעו בי!

קול נשמת הבל:

כל מי שיגע באחי
שוב ירצח את דמי -
והדם שבצתים יקם!

(עוצמת קולות העולם נכנסת ויורדת
בהדרגה, לבסוף נותר רק קול נשמת
הבל שעולה למעלה.
קין יושב ליד גופת אחיו וממשיך
להתמרח.
קולות העולם מפסיקים רגע לפני
שכבשת קין נכנסת)

(קטע אינסטרומנטלי)

קין:

הבל! הבל!

קול נשמת הבל:

(שר ללא מילים)

קין:

אל תלך ממני, הבל!

קול נשמת הבל:

(שר ללא מילים)

קין:

אל תעזב... הבל!

T דואט: כבשת קין + קין

(כבשת קין נכנסת, מביטה בו ופועה)

קין (שמח לקראתה):

כבשתי,
שוב את כאן אתי,
חזרת לנחם
אח אבלי?

כבשת קין:
(פועה)

קין:
כְּבִשְׁתִּי
בֹאֵי

שְׂבִי בְּחִיקִי,
(כבשת קין פועה)
נְחֶפֶה לְזִרְיָהָ
(כבשת קין פועה)
מָה אֶמְרָתְךָ?

(כבשת קין פועה)
אֶת רְחוּקָה
מָה הִיא שְׁתֵּתְךָ?
גִּשְׁי אֵלַי!

הֲדָם קֶצֶת מוֹזֵר
אֲבָל קֵין לֹא זֵר

(הכבשה מתרחקת תוך כדי פְּעִייה)

וְקֵין
בֹדֵד
וְיִתּוֹם
יְנֻדֵּד
וְיִנוּעַ
בְּאַרְץ זָרָה
כְּשֶׁעִינּוּ שֶׁל צָפוֹן
עוֹקֶבֶת
לִנְצַח.

וּבְתוֹר זִכְרוֹן,
מֵעוֹלָם שְׁהִיָּה,
וּמֵאָח,
וְכַבְשָׁה,
נוֹתֵר
רַק אוֹת קֵין.

סוף

U אפילוג - אריה רקויאם (קין)

קין:

שׁוּב דְּמָמָה
הַתְּהוֹם מִתְּרַחֶקֶת
אֲדָמָה מִתְּיַצֵּבֶת
מִתַּחַת רִגְלִי,

הַסּוּפָה שְׂכָכָה,
גִּלְיוֹ שֶׁל הַיָּם

שׁוּב זֹרְקִים

בְּעֶרְק עוֹלָם לֹא בְּתוֹל

שְׂבָעֵל אוֹתוֹ רָצַח

וְהִפְרִיד אֶת שְׁתֵּתוֹ

שֶׁל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם

לְאֵלֶּפֶי

לְשׁוֹנוֹת

זְרוֹת זוֹ לְזוֹ